

og får bygget noget op – næh, det offentlige er begyndt på at overtage! Det ved vi alle sammen, men derfor er jeg også glad for, at det rent faktisk står i erhvervsredegørelsen, og derfor tror og håber jeg på, at vi kan få gjort noget ved det.

Den eneste måde, vi kan få sat gang i hjulene på – det er et gammelt udtryk – få sat erhvervslivet virkelig i gang og få profit ud af det for at glæde i hvert fald Enhedslisten, er ved at få det over i det private erhvervsliv. Vi ved alle sammen, at hvis man producerer noget, hvor underskuddet er garanteret, er der intet incitament til at få det til at give overskud. Sagt på en anden måde: Når det offentlige står bag det, er der ikke blot tilnærmelsesvis det incitament til at lave et overskud, som der er, når det er i privat regi, hvor det er éns egne lommer, det går ud over.

Så det, jeg i virkeligheden står og siger, er, at der er utrolig meget i denne redegørelse, som vi kan være meget, meget enige i – ikke blot at tilskudsordningerne bliver forenklet, men også at de bliver skåret ned, således at de er til at overskue og vi måske kan få dem afviklet helt hen ad vejen. Det ville være det bedste.

Derved ville der nemlig også være mulighed for, at man kunne komme til at se på det, der er det virkelig essentielle: at få sat de direkte skatter ned, således at det danske lønpres ikke var så hårdt og den danske arbejdskraft dermed virkelig også var konkurrencedygtig. Hånden på hjertet – det er jo dér, det største problem er: at lønvægten Danmark er så tung, og det er på grund af skatterne. Det er såmænd ikke på grund af det, den enkelte får udbetalt, men på grund af de meget høje skatter, vi betaler.

Men vi skal også se på de administrative byrder. Kan de ikke forenkles? Jeg tror, erhvervsministeren vil være meget villig til at se positivt på, om de ikke kunne forenkles, og hvis hun skulle mangle nogle gode ideer, så garanterer jeg for, at vi hurtigt skal gøre vores for at hjælpe til.

Jeg er selvfølgelig glad for at konstatere, at regeringen går ind for, at der skal være vækst, for at det skal give beskæftigelse. Jeg håber, at jeg skal forstå det på den måde – som jeg sagde før – at det offentlige nu skal til at samarbejde med det private og derved give mulighed for, at det er det private, der vokser, og ikke det offentlige. Så tror jeg, vi er inde på det rette spor. Jeg tror også, vi er inde på det rette EU-initiativ, som vil komme efter den næste regeringskonference. Det ved jeg godt at vi skal diskutere ved en anden lejlighed.

Vi går meget ind for, at det er en god idé at få forskningen kanaliseret sådan, at den vil være til gavn for det private erhvervsliv og dermed også til gavn for de små og de mellemstore virksomheder, for der er ingen tvivl om, at de helt store virksomheder såmænd godt kan klare deres forskning selv – i hvert fald i større udstrækning – men det er netop de små og mellemstore, der har problemer.

Uddannelse har vi talt om så mange gange, og eksportindsatsen er alfa og omega.

Jeg vil slutte af med at sige, at det vigtigste, når vi taler om erhvervslivets muligheder, nok er, at vi konstaterer, erkender og arbejder ud fra, at vi er en del af EU og det indre marked. Det indre marked er blevet åbnet, og når man også i Italien får snøvlet sig færdig – hvilket man skulle have gjort for flere år siden – vil det blive et hjemmemarked på 370 millioner mennesker, og det skal vi være med til at give danske virksomheder mulighed for at udnytte. Det kan ikke nytte noget, at vi bliver ved med at have særregler og særavgifter her.

Vi skal selvfølgelig også nyde gavn af de aftaler, der er lavet i OECD, men primært af, hvad der kommer til at ligge i WTO, altså verdenshandelsaftalen. Det er dér, vores konkurrenceevne på verdensplan skal stå sin prøve. Det er kun derigennem og ved, at vi i Danmark sikrer, at vi ligger på samme niveau, vi kan være med til at sikre et overskud på Danmarks betalingsbalance, og det er faktisk væsentligt.

Frank Aaen (EL):

Redegørelsen tager udgangspunkt i de analyser, der blev foretaget af ressourcerådene i dansk erhvervsliv. Jeg synes, det var nogle meget gode og inspirerende analyser, der blev lavet i 1993-94, men jeg synes faktisk ikke, de bruges tilstrækkeligt i redegørelsen.

Analyserne understreger jo netop alle sammen de brede teknologimæssige sammenhænge, som viden, forskning og produktion udvikles i, og at det især – fremgår det af flere af dem – har været den offentlige sektor med dens forskellige initiativer og med dens forskellige former for produktion af velfærd, der har givet grobund for en række af styrkepositionerne i danske virksomheder. Det gælder inden for medico/sundhed, energi, miljø, kommunikation og serviceydelser og også på andre områder, men de nævnte er de vigtigste. På alle disse områder har det været en avanceret offentlig sektor, der har skabt grundlaget for produktio-